

TERMINOLOGIA

Acusatiu: cas del complement directe i de diversos complements circumstancials.

Adjectiu: paraula declinable que qualifica el substantiu.

Adverbi: paraula invariable que qualifica les formes verbals.

Arrel o Lexema: nucli semàntic de tota paraula.

Article: paraula declinable que té la funció de presentar el substantiu.

Cas: cadascuna de les formes de la flexió nominal.

Contrast (de casos): diferència de forma i funció entre els casos.

Datiu: cas del complement indirecte, de diversos complements circumstancials i d'alguns règims verbals.

Declinació o Flexió (nominal) o: conjunt de desinències presentades pels substantius, l'article, els adjectius, els participis (com a forma adjectiva del verb) i els pronoms

Desinències (nominals) : formants que indiquen els casos, gèneres i nombres de les diferents declinacions.

Dual: nombre que designa una parella de persones o coses que es considera compacta.

Flexió (nominal) o Declinació: conjunt de desinències presentades pels substantius, l'article, els adjectius, els participis (com a forma adjectiva del verb) i els pronoms

Gènere: categoria gramatical de les paraules declinables que les diferencia en masculines, femenines i neutres.

Genitiu: cas del complement del nom, del complement d'adjectius, de diversos complements circumstancials i d'alguns règims verbals.

(Paraula) invariable: paraula no sotmesa a cap mena de flexió; no té, doncs, desinències (si de cas, es modifica per raons fonètiques)

Infix: morfema inserit en l'arrel.

Lexema o arrel: nucli semàntic de tota paraula.

Morfema: formant que es combina amb l'arrel per identificar les paraules com a noms, verbs, adjectius, adverbis, etc. En la flexió verbal els morfemes indiquen persona, nombre, temps, mode i veu; en la flexió nominal indiquen cas, nombre i gènere.

Nom o substantiu: nucli del sintagma nominal, sigui quina sigui la seva funció sintàctica. En grec es declina.

Nombre: categoria gramatical de les flexions nominal i verbal que diferencia formes de singular, plural i dual.

Nominatiu: cas del subjecte i dels seus atributs o predicats.

Paradigma: conjunt de formes d'una paraula elegida com a model per a cadascuna de les diferents flexions nominals o verbals.

Participi: adjectiu verbal: mode no personal del verb emprat com a adjectiu.

Partícula: paraula invariable monosil·làbica amb funció connectora o expressiva.

Prefix: qualsevol forma situada davant de l'arrel i que s'hi combina.

Preposició: paraula invariable que **precedeix** els substantius, tot constituint els complements circumstancials, i que pot precedir també els verbs (preverbi)

Pronom: paraula declinable que substitueix el substantiu.

Substantiu o nom : nucli del sintagma nominal, sigui quina sigui la seva funció sintàctica. En grec es declina.

Substantiu compost: el que resulta d'una combinació: adjectiu + substantiu, preposició + substantiu, substantiu + substantiu, etc.

Sufix: qualsevol forma situada després de l'arrel i que s'hi combina.

(Paraula) variable: paraula sotmesa a flexió; per tant, presenta desinències.

Tema (d'una paraula): part invariable de la paraula a la qual s'aplica la flexió.

Vocatiu: cas de la invocació, la crida i l'exhortació.